

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32148/2023
10.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., чији су пуномоћници Бошко Кнежевић, Никола Чепић, Милош Игић, Наташа Игић и Горан Колунџија, адвокати из ..., против противника предлагача Јавно предузеће „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., одлучујући о ревизијама предлагача и противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 211/23 од 07.06.2023. године, у седници одржаној 10.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама предлагача и противника предлагача изјављеним против решења Вишег суда у Шапцу Гж 211/23 од 07.06.2023. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије предлагача и противника предлагача изјављене против решења Вишег суда у Шапцу Гж 211/23 од 07.06.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници Р1 56/21 од 14.10.2022. године, ставом 1. изреке, одређено је да новчана накнада за експроприсану непокретност кп бр .../... у површини од 4113 м2 уписана у лист непокретности број ... к.о. ... у укупном износу од 1.425.812,58 динара, па је обавезан противник предлагача да предлагачу плати износ од 1.425.812,58 динара са законском затезном каматом почев од 14.10.2022. године до исплате. Ставом 2. изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова ванпарничног поступка плати износ од 106.250,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности решења до исплате, док је захтев предлагача

преко досуђеног до траженог износа од 143.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности решења до исплате, одбијен.

Виши суд у Шапцу је, решењем Гж 211/23 од 07.06.2023. године, ставом 1. изреке, одбио као неонсоване жалбе предлагача и противника предлагача и потврдио решење Основног суда у Лозници Р1 56/21 од 14.10.2022. године у ставу првом и одбијајућем делу става другог изреке. Ставом 2. изреке, одбачен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан предлагач и противник предлагача су благовремено изјавили ревизије, и то: противник предлагача због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права; а предлагач због одлуке о трошковима поступка, оба позивајући се не одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебним ревизијама предлагача и противника предлагача прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада предлагачу за експроприсану непокретност којој је планским документом промењена намена из пољопривредног у грађевинско земљиште пре доношења решења о експропријацији, као и одлука о трошковима поступка. Побијана одлука нижестепених судова заснована је на примени одредбе члана 88. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ бр. 72/09 ... 83/18), тако што је предлагачу накнада одређена на основу тржишне вредности предметне непокретности, као грађевинског земљишта и не одступа од правног схватања одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште израженог у одлукама Врховног суда и Уставног суда, по којима пореска управа врши само процену тржишне вредности непокретности, што представља најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност а не одређује њену тржишну цену. Погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу навода из ревизије противника предлагача, није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Одлуку о трошковима поступка суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, па с тим у вези нема услова за уједначавање судске праксе на основу посебне ревизије предлагача.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизија предлагача и противника предлагача, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“ бр. 46/95 ... 14/22) и утврдио да ревизије нису дозвољене.

На основу одредбе члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку у ком се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим законом или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, право на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

На основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак у овом предмету започет је предлогом за утврђивање накнаде за експроприсану непокретност од 20.08.2021. године, а предлагачу је накнада одређена у износу од 1.425.812,58 динара.

Имајући у виду да је ово ванпарнични поступак у ком се одлучује о имовинско-правној ствари у ком вредност предмета поступка побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизије нису дозвољене на основу одредбе члана 403. став 3. у вези члана 28. Закона о парничном поступку, и одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

На основу одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Одлуку као у ставу трећем изреке Врховни суд је донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, пошто трошкови састављање одговора на ревизију нису потребни ради вођења парнице на основу одредбе члана 154. истог Закона.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић